

Tillæg paa Grund af Krigen saavel til Officerer som til Officerer.

Om Justerkammeret gjorde den højtærede Handelsminister nogle Bemærkninger. Jeg skal afholde mig fra enhver Bemærkning om Organisations- og Lønningsloven, der muligt kan komme, da Ministeren stillede i Udsigt, at man igen vil vente et Aars Tid. Derimod kan jeg ikke se, at Spørgsmaalet om Rejsepenge skulde være afgjort med de Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte. Der hersker jo nemlig i høj Grad Uensartethed i de Forhold, han nævnedes, og naar 5 Kr. er for lidt, bliver det ved at være for lidt, selv om andre har mindre.

Jeg har da tilbage kun en Bemærkning til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg skildrede udførligt Forholdene ved den nu meget omtalte Radiotelegrafistskole ved Svendborg. Den højtærede Ministers Svar var jo kort, begrundet paa, sagde han, at han ikke var i Besiddelse af Materiale, og den højtærede Minister havde fuldkommen Ret i, at mine Bemærkninger tenderede i Retning af, at Staten selv burde overtage Undervisningen af disse Radiofolk, baade fordi Staten er interesseret deri for Uddannelsens Skyld, og fordi man derved kunde regulere hele den rivende Udvikling, denne Sag har taget. Jeg er ikke ked af, at Svaret var saa kort. Det indeholdt alt, hvad jeg bryder mig om i Øjeblikket, idet jeg naturligvis gaar ud fra, at der ikke sker en Foregribelse ved yderligere Disposition over Statsmidler til andre. Jeg stiller mig altsaa afventende overfor Forhandlinger eller Forslag, der maatte fremkomme, angaaende Statsinitiativ paa dette Omraade. Men det Svar, Ministeren gav mig, forhindrer jo ikke, at Finansudvalget, hvad jeg vil opfordre det til, forlanger Oplysninger, f. Eks. Elevprotokollerne, fra den paagældende Skole med Vedføjelse af, hvor naar hver enkelt Elev er kommet paa Skolen, hvor længe han har gaaet der, hvornaar han har forladt den, om uden eller med Certifikat og da fra hvilken Klasse, samt, saavidt det kan oplyses, om og hvor vedkommende har faaet Beskæftigelse. Naar der foreligger Oplysninger om disse Spørgsmaal, kan man klart dømme om, hvorvidt min Kritik har været berettiget eller ikke. Selvfølgelig skal de paagældende have fundet Beskæftigelse som Radiotelegrafister efter deres Afgang fra Skolen, for at det kan have nogen Betydning i dette Tilfælde. Og hvis Ministeriet vil have Sagen oplyst ogsaa fra anden Side, vil det maaske gennem Udenrigsministeriet søge Oplysninger hos vort Lands Repræ-

sentanter i Udlandet om Sandsynligheden for at skaffe danske Radiotelegrafister Plads paa andre Nationers Skibe.

Jeg kunde have indskrænket mig til disse Udtalelser, hvis der ikke i Gaar var sket noget vedrørende denne Sag, som ligefrem tvinger mig til at gøre nogle yderligere Bemærkninger. Ovre paa Skolen har Forstanderen kaldt Eleverne sammen. Han har af de korte Avisreferater, der har staaet, dannet sig en Mening om mine Ord, og han har spurgt, om der var nogen, der havde noget at klage over, om nogen var blevet lokket eller blokket, om de lokkede da vilde rejse sig og de blokkede ogsaa. Selvfølgelig vil Elever, der er afhængige af Forholdene der, ikke vove at rejse sig, og tilmed var Spørgsmaalet stillet paa en saadan Maade, at det aldeles intet havde at gøre med det, jeg har sagt. Der blev spurgt Eleverne, om Forstanderen i Breve havde lokket dem til Skolen, eller om han havde taget mere, end der stod i Oversigterne. Men det er der ingen, der har sagt. Nej, der er sagt, at hans Oversigter var af den Beskaffenhed, at de vildledte Folk og fik dem til at tro, at Uddannelsen skulde vare 8 Maaneder, medens Forholdet er det, at i alt Fald de, der nu er i første Hold, gaar 12—14 og flere Maaneder paa Skolen. Og Blokkningen bestaar ikke deri, at der er taget mere, end der staaer i Cirkulæret, men hvis han endelig vil bruge det Udtryk, hvad jeg ikke har gjort, saa betyder det, at Udgifterne bliver langt større, end man havde tænkt. Den samme Mand har for Resten, fordi jeg har tilladt mig som Rigsdagsmand at berøre dette offentlige Forhold, fremsat en forbløffet Insinuation om, at jeg skulde have personlig Fordel deraf. Det er muligt, at vedkommende ikke kan forstaa, at man kan tage sig af en Sag, endda ivrigt, uden at have personlig Fordel deraf. Og hvilke Argumenter har han ikke anført! Han har truffet en af mine Partifæller, som skal have sagt: Gud ved, hvad den Idiot vil rode sig ind i dette for! Naa, Herregud, vi har allesammen Partifæller, der, naar de staaer overfor en politisk Modstander, ikke tager i Betænkning at stille sig selv i Relief for at give det Udseende af, at de ikke er som de andre. Jeg forudsætter naturligvis, at det er sandt, hvad der siges. Den Slags Partifæller kan man finde i alle Partier. Vedkommende Forstander skal i Gaar paa ny have erklæret, at efter Krigen var der Plads nok, og det er det, jeg finder det utilladeligt at blive ved at gentage.

Jeg har naturligvis maattet „rode“ i denne Sag, og det har saamænd ikke været